

מ"ת 13179/12/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד יקיר תורגמן - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 13179-12-16 מדינת ישראל נ' תורגמן(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה אריאל סטרול
נגד
המשיב
יקיר תורגמן - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי

05 ינואר 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה מגונה והדחה בחקירה.

על פי החלק הכללי לכתב האישום, המתלוננת ק.י. קטינה ילידת 0.0.01. במועד האירוע המתואר בכתב האישום המשיב עבד כצלם באולמי "לוגסי" בנתיבות (להלן: **האולם**) ואילו המתלוננת עבדה באולם כמלצרית. בין המתלוננת למשיב אין היכרות קודמת.

1. על פי העובדות, בתאריך 11.11.2016 בסביבות השעה 01:30 בלילה, פנה המשיב למתלוננת וביקש ממנה להתלוות אליו מחוץ לאולם בתואנה כי מבקש ממנה לסייע לו למצוא את מפתחות רכבו. המשיב הוביל את המתלוננת אל מחוץ לאולם, לסמטה חשוכה במבינה פרוץ. המשיב שאל את המתלוננת אם היא בתולה והצמיד אותה לקיר כשהוא מנסה לנשק אותה. המתלוננת התחמקה מהנשיקה ואמרה למשיב שיש לה חבר על מנת שיעזוב אותה, אולם המשיב המשיך במעשיו, שלח יד מתחת לחולצתה של המתלוננת ונגע בחזה מעל החזייה ואת ידו השנייה הכניס לתוך תחתוניה ונגע בידו באיבר מינה. או אז מכשיר הטלפון של המשיב החל לצלצל. המשיב הזהיר את המתלוננת שלא תספר לאף אחד על האירוע והמתלוננת ניצלה את ההזדמנות ונמלטה וחזרה לתוך האולם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום עותרת המדינה להורות על הארכת תנאי שחרורו של המשיב כפי שנקבעו בהחלטות בית משפט השלום והמחוזי לאחר הגשת הצהרת התובע, הכוללים מעצר בית מלא וכי אלה יעמדו בתוקף עד לסיום ההליכים נגדו.

3. ב"כ המשיב עתר למחוק את הבקשה. לדידו מדובר במתלוננת אשר מעלילה על המשיב ואשר מהודעותיה

במשטרה ניתן להתרשם כי שיקרה לא אחת בפרטים שמסרה בקשר לכך שלא שתתה אלכוהול, מועד התרחשות האירוע ודיווחה דבר האירוע לחבר שלה.

4. ב"כ המבקשת פרס בתשתית הראייתית.

5. עינתי בחומר החקירה ומצאתי קיומה של תשתית ראייתית מבוססת ומוצקה הרבה מעבר לנדרש בהליך זה וכזו שיש בה סיכוי סביר להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו.

6. התשתית מבוססת בראש ובראשונה על הודעות המתלוננת, בהן, שלא כטענת ב"כ המשיב, לא מצאתי סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין.

גרסת המתלוננת לפיה המשיב פנה אליה בקשר למפתחות הרכב שלטענתו נתמכת בעדותם של שני עדים אשר להם סיפרה על מעשי המשיב מיד וסמוך לאחר שברחה ממנו ונכנסה חזרה לאולמי "לוגסי", שני עדים אשר התרשמו כי זו הייתה נסערת ובוכייה.

העד הראשון אשר פגש את המתלוננת היה דניאל אברג'ל - כבן 17, גם הוא עובד כמלצר באולמי "לוגסי", וזה מספר בעדותו במשטרה מיום 26.11.2016 כי זכור לו מקרה לפני שבוע-שבועיים בו יצאה המתלוננת מהאולם וכשחזרה **"היא באה אל"י ובכתה ואמרה שהצלם ניסה לגעת בה ואז אני אמרתי לה שלא תבכה ושאתה יעזור לה וכשתגיע הביתה שתספר לאמא שלה. היא נרגעה וסיימנו לעבוד והלכנו הביתה"** (ש' 9-3).

בהמשך הוא מוסר פרטים על אותו צלם ולשאלה כיצד ידעה לזהות מבין שניים שעסקו בצילום האירוע באותו מועד השיב **"כי הוא עבר לידינו והיא הצביעה עליו ואמרה שזה הוא"** (ש' 20-17).

העדה השנייה אשר פגשה את המתלוננת היא רותם קקון, אשר גם היא עבדה כמלצרית באולמי "לוגסי" בערב האירוע. זו מוסרת בהודעתה הראשונה (28.11.2016) כי היו שני צלמים באירוע, צלם אחד קטין והשני בן 27 בערך וזה המבוגר פנה אליה ושאל אותה בקשר למתלוננת ובהמשך אמר לה כי הוא מחפש את מפתחות הרכב שלו שנעלמו, חרף שהיה בידו צרור מפתחות **"ואז הוא פנה ל... וביקש ממנה לעזור לו לחפש את המפתחות והם יצאו מהאולם זה היה לפנות בוקר בשעה 1:30 או 02:00 ואז היא חזרה אחרי 20 דקות בוכה שאלתי אותה מה קרה היה איתה מלצר בשם דניאל אברג'ל אם אני לא טועה הבנתי שהיא כבר סיפרה לו מה קרה ולי היא אמרה שהצלם המבוגר ניסה לקחת אותה מאחורי הסופר, לא יודעת איזה סופר ושהוא ניסה לגעת בה בכוח וניסה לנשק אותה"** (עמ' 1 ש' 19-6). בהמשך הוסיפה כי **"היא בכתה היא נראתה מאוד מבוהלת"** (ש' 21). עוד מוסיפה כי יחד עם המתלוננת הלכה לרב המלצרים לספר לו, אולם זה אמר להן **"זה לא מעניין אותי"**. בהמשך מתארת העדה כי המתלוננת **"פחדה לצאת מהאולם"** (עמ' 24).

עוד עולה מעדותה של רותם קקון כי היא שמעה במו אוזניה את המשיב משכנע את הקטינה ואומר לה **"בואי בואי לחפש את המפתח"**, **"הוא שם את ידו על היד שלה וליווה אותה החוצה"**, ושוב חוזרת העדה ומתארת בהודעתה כיצד חזרה המתלוננת לאולם כעבור כ-20 דקות כשהיא מבוהלת ובוכייה.

עדותה של רותם קקון לא רק מחזקת משמעותית את גרסת המתלוננת בכל הנוגע לרקע יציאתה מהאולם ועל פי בקשה של המשיב לעשות כן על מנת לחפש כביכול את צרור המפתחות שנטען כי נעלם אלא גם מחזקת בעדותו של דניאל לגבי חזרתה של המתלוננת לאולם כעבור זמן קצר כשהיא בוכייה ונסערת ולכך שבאופן ספונטני שיתפה במעשי המשיב.

7. המשיב בחקירתו מאשר כי נכח באולמי "לוגסי" באירוע כצלם ומוזמן, וכי מפתחות רכבו נעלמו והוא חיפש אותם. כן אישר כי המתלוננת הייתה בסביבתו, אולם הכחיש בתוקף כי יצא יחד עם המתלוננת מהאולם והכחיש את העבירות המיוחסות לו. לטענתו אין לו היכרות עם המתלוננת אשר יכול והתבלבלה בינו לבין אחר כשאפשרות זו יותר מסבירה לאור כך ששתתה אלכוהול.

אלא מה, שגרסת המשיב לפיה הוא לא יצא מהאולם יחד עם המתלוננת עומדת בסתירה של ממש לא רק נוכח דברי המתלוננת, אלא גם של עדת הראייה, הלא היא רותם קקון, אשר מוסרת באופן ברור ובהיר כי ראתה את השניים יוצאים מהאולם וכי קודם לכך המשיב שכנע את המתלוננת לצאת איתו ועוד אחז בידה והוביל אותה החוצה.

כאן המקום להוסיף כי בהודעתה השנייה של רותם קקון (מיום 28.11.2016 בשעה 17:30) ממשיכה רותם למסור פרטים בדבר פנייתו של המשיב אל המתלוננת בנוכחותה **"הוא אמר, שאל אותה האם עובד שלו נתן לה את מפתחות הרכב והיא ענתה שלא ואז הוא אמרה לה "בואי תעזרי לי לחפש מיד יצא איתה לבחוף הוא זה שהוביל אותה לבחוף" (ש' 15-16)**. אשר לחזרתה של המתלוננת לאולם הוסיפה **"ראיתי אותה מבוהלת ובוכה, שאלתי אותה מה קרה והיא ענתה כלום ואז ענתה בגמגום ובבכי ואמרה שהצלם לא באמת רצה לחפש את המפתחות והוא נגע בה אך לא פירטה, היא הייתה בהיסטריה"**.

האמור עד כה, בשילוב הודעת אמה של הקטינה המתארת את הנסיבות שהובילו להגשת התלונה כעבור שבועיים, מהווה תשתית ראייתית מוצקה ומבוססת.

אשר לטענת הסנגור בדבר אי דיוק המתלוננת במועד התרחשות האירוע, בזו אין לכרסם או להחליש מהתשתית הראייתית. אף אחד מכל אלה שמסרו הודעות במשטרה לא ידע למסור את התאריך המדויק, גם לא המשיב עצמו ובכל מקרה, לאחר בחינה ובדיקה ברי כי מועד התרחשות האירוע אליו כיוונו כל העדים לרבות המשיב עצמו הוא המועד בו השתתף המשיב באירוע לא רק בתפקידו כצלם אלא באירוע משפחתי שאליו היה מוזמן, קרי 10.11.2016.

אשר לטענה כי המתלוננת שיקרה עת מסרה בהודעתה שלא שתתה אלכוהול, אכן ישנה סתירה כזו, אולם אין בכך כדי לקעקע מגרסתה המבוססת וכמו חברי, כב' השופט סולקין, אף אני סבורה כי דווקא מצבה של הקטינה בזמן האירוע

הוא שאיפשר למשיב לבצע את העבירה ואוסיף כי יכול והמתלוננת לא מסרה כי שתתה באותו אירוע מאחר וחששה שהרי בכל זאת מדובר במי שטרם מלאה לה 16 שנים.

אשר לטענה כי התלונה הוגשה בשיהוי של שבועיים ימים, אומר כי מוטב שזו לא הייתה נטענת כלל בנסיבות שלפניי.

ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ז, 05/01/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אין חולק בדבר קיומה של עילת מעצר במקרה דנן. לטעמי אין מדובר במסוכנות נקודתית שכן המשיב אין חולק לא הכיר את המתלוננת קודם ולמעשה ניצל את עבודתו כצלם במקום על מנת לבצע את העבירות המיוחסות לו.

המדובר במעשה מגונה בקטין עד גיל 16, בעניינו מדובר בקטינה אשר טרם מלאו לה 16 שנים והמעשים המיוחסים למשיב מצביעים על מסוכנות ולא רק כלפי הקטינה.

בנסיבות האמורות, אני מקבלת את הבקשה ומורה כי המשיב ימשיך וישהה במעצר בית מלא ובהתאם לתנאים אותם קבע כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן בהחלטתו מיום 7.12.2016 וזאת עד סיום ההליכים במשפטו.

אשר לבקשת הסנגור לבחון עניינו של המשיב באמצעות שירות המבחן, אני סבורה שיש מקום לעשות כן ולפיכך מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב בתוך 45 ימים מהיום, אשר יבחן בין היתר מידת מסוכנותו של המשיב ואפשרות להקלה בתנאי מעצרו.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן אשר לאחר הגשתו יגישו הצדדים בקשות מתאימות.

**ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ז,
05/01/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**